

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej sprzeciwiają się uregulowaniom państwa członkowskiego, na mocy których, w sytuacji gdy rezydent tego państwa, będący udziałowcem spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, otrzymuje dywidendy opodatkowane w obydwu państwach, problem podwójnego opodatkowania nie zostaje rozwiązany w państwie, którego udziałowiec ten jest rezydentem, w drodze przyznania mu ulgi podatkowej w wysokości odpowiadającej przynajmniej kwocie podatku zapłaconego w państwie, w którym siedzibę ma spółka wypłacająca dywidendę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Sibiu (Rumunia) w dniu 30 kwietnia 2015 r. – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP)/Vasile Toma, Birou Executor Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

(Sprawa C-205/15)

(2015/C 245/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP)

Strona pozwana: Vasile Toma, Birou Executor Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 3 TUE, art. 20, 21 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej mogą być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się przepisom takim jak art. 16 konstytucji i art. 30 OUG [nadzwyczajnego dekretu rządowego] nr 80/2013, które ustanawiają równość wobec prawa wyłącznie między obywatelami będącymi osobami fizycznymi, a nie między takimi obywatelami a osobami prawnymi prawa publicznego, i które zwalniają a priori osoby prawne prawa publicznego z opłat sądowych i kaucji w ramach dostępu do wymiaru sprawiedliwości, uzależniając jednocześnie dostęp osób fizycznych do wymiaru sprawiedliwości od uiszczenia opłat sądowych/kaucji?

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 26 lutego 2015 r. w sprawie T-385/12, Orange/Komisja, wniesione w dniu 8 maja 2015 r. przez Orange, dawniej France Télécom

(Sprawa C-211/15 P)

(2015/C 245/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Orange, dawniej France Télécom (przedstawiciele: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

- wydanie ostatecznego orzeczenie co do istoty sprawy zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz uwzględnienie żądań wniesionych przez Orange w pierwszej instancji;
- posłkowo skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji pełnymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera je na szeregu zarzutów.

W pierwszej kolejności, Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził, że zostały spełnione kryteria pozwalające na kwalifikację, jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust 1 TFUE. Sąd po pierwsze naruszył prawo, gdy uznał, że Orange odniósł korzyść, chociaż środek miał na celu usunięcie niekorzyści strukturalnej wynikającej z utrzymania unormowania przewidzianego ustawą z 1990 r. oraz umożliwienie wystąpienia pełnej konkurencji w kontekście całkowitej liberalizacji rynków telekomunikacyjnych. Po drugie wnoszący odwołanie podnosi także, że Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że w niniejszej sprawie nie było konieczne, w celu potwierdzenia selektywnego charakteru spornego środka, ustalenie czy środek ten mógł wprowadzać zróżnicowanie operatorów znajdujących się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, chociaż w okolicznościach niniejszej sprawy, żadne inne przedsiębiorstwo nie mogło zostać objęte ramami odniesienia przyjętymi przez Komisję. Wreszcie Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia oraz naruszył prawo, gdyż nie dokonał jakiegokolwiek analizy argumentów przedstawionych przez wnoszącego odwołanie pozwalających uznać, że środek nie zakłócał lub nie groził zakłóceniem konkurencji w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W drugiej kolejności Sąd naruszył prawo, gdy przyjął analizy Komisji dotyczące oceny zgodności omawianego środka. Sąd po pierwsze naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia oraz przeinaczył okoliczności faktyczne, gdy stwierdził, że art. 30 ustawy z 1996 r. w zmienionym brzmieniu, nie zawiera żadnych przepisów dotyczących celu zryczałtowanej składki o charakterze wyjątkowym, a zatem nie sprzeciwia się żądaniu Komisji, zgodnie z którym zryczałtowana składka o charakterze wyjątkowym nie stanowiła zobowiązania socjalnego dla przedsiębiorstwa. Po drugie Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia, gdy przyjął ocenę Komisji i stwierdził jedynie, że precedens „La Poste” nie miał zastosowania do France Télécom (Orange).

Wreszcie wnoszący odwołanie uważa, że Sąd naruszył prawo przy dokonaniu oceny okresu, w którym pomoc określona w decyzji została osłabiona przez zryczałtowaną składkę o charakterze wyjątkowym. W szczególności Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i zastąpił swoje własne uzasadnienie uzasadnieniem zaskarżonej decyzji, gdy potwierdził, że zniesienie obciążeń z tytułu odszkodowania i nadmiernej rekompensaty stanowiło część pomocy określonej w art. 1 zaskarżonej decyzji.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 lutego 2015 r. w sprawie T-188/12
Patrick Breyer/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 maja 2015 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-213/15 P)

(2015/C 245/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel i H. Krämer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Patrick Breyer, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji